

POPOKATEPETL

ZPRAVODAJ STUDENTŮ OBCHODNÍ AKADEMIE OLOMOUC

Bez jídla a pití, aneb školnímu bufetu

„zvóní umíráček“

Jste stálými návštěvníky školního bufetu? Nedokážete si představit jediný den bez čerstvého pečiva či nápojů? Pokud ano, tak se připravte na radikální změnu. Již

koncem dubna se nejnavštěvovanější školní místnost definitivně uzavře. Ptáte se proč? Odpověď najdete na straně 3.

Luboš Chlanda, 4. A

Poohlédnutí zpět

Vernisáž obrazů

Téměř tři týdny jste měli možnost zhlédnout ve školní knihovně výstavu obrazů studenta Jana Bicana. Jeho nejoblíbenější zálibou je malování. Vernisáž vám odhalila jeho vnitřní svět, který je plný fantazie a pohled na něj tak trochu jinak. Podrobnější informace včetně rozhovoru s budoucím malířem najdete na straně 8 a 9.

Luboš Chlanda, 4. A

Statistika hrou

Čokoláda je nej...

Mezi každoroční soutěže pořádané na naší škole patří jednoznačně soutěž Statistický plakát. O tom, že předmět Statistika nemusí být jen nuda a počítání nějakých čísel, kterým nikdo nerozumí, se můžete přesvědčit, když **nalistujete na stranu 5**, kde jsme si pro vás připravili vše podstatné o této soutěži.

Luboš Chlanda, 4. A

Číslo: čtvrté, školní rok 2014/2015

Vydala: Obchodní akademie Olomouc, třída Spojenců 11, 779 00 Olomouc 9

Šéfredaktor: Filip Najvárek, zástupce šéfredaktora: Jan Musil

Ostatní redaktori: Monika Hánová, Lucie Číhalíková, Noemi Palásková, Barbora Ivanová, Luboš Chlanda, Ondřej Mariánek



Pravá zima udeřila. Sice pozdě, ale přeci

Co si vybavíte, když se řekne duben? Já tedy především jarní počasí a Velikonoce, které letos byly pořádně mrazivé. Teploty šplhající sotva k deseti stupňům Celsia a takové „střídavo-oblačno“ spolu s větrem v zádech, i tak by se daly charakterizovat velikonoční svátky. Chvillemi tento ráz počasí připomínal spíše zimní období. Je pravda, že se někomu velikonoční prázdniny nevydařily, tak jak by si zrovna přál, a musel si najít náhradní program. Pokud ne, tak redakce studentského časopisu Popokatepetl si chvíli našla a oznamuje vám, že právě vychází další, v pořadí čtvrté číslo.

Hlavním tématem tohoto předposledního vydání je, že koncem dubna se uzavře nejnavštěvovanější místnost – **školní bufet**. Umřou studenti hlady? Kde si budeme moci zakoupit něco k jídlu a pití? Odpovědi najdete na straně 3.

Statistika – pro někoho pouhé slovo, pro druhé soutěž, ve které zabodovali. Pojďme si společně připomenout průběh soutěže – Statistický plakát – od počátku až po samotný konec.

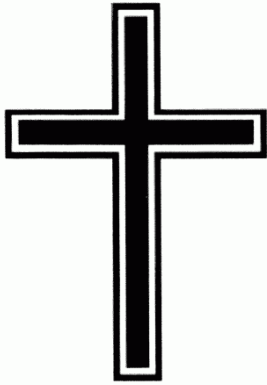
V průběhu března jste měli možnost zhlédnout ve školní knihovně **výstavu obrazů**, kterou si pro vás připravil spolužák Jan Bican z 2. C. Rozhovor s „budoucím malířem“ najdete, když nalistujete na stranu 8 a 9.

Mezi každoroční akce pořádané naší školou patří neodmyslitelně **maturitní ples**, který se letos uskutečnil 23. ledna 2015 v Regionálním centru Olomouc. Podrobnější informace naleznete na straně 6 a 7. Rádi interpretujete nějaký umělecký text? Pokud ano, tak vám rozhodně nemohla ujít **Recitační soutěž**, která letos připadla na 25. března. Podrobnější informace najdete, když nalistujete na stranu 4.

A co závěrem? Chtěl bych popřát všem, na které letos čeká maturita, pevné nervy a hodně štěstí při složení této životní zkoušky, dále ostatním čtenářům rovněž pevné nervy a hlavně trpělivost. Nezapomeňte – však za dva měsíce jsou tu opět dva měsíce zasloužilého odpočinku!

Luboš Chlanda, 4. A





3

Čas nastal všemu, všemu sbohem dát

Jaroslav Vrchlický

Musím vám s lítostí oznámit, že se bude již brzy zavírat náš školní bufet. V našem rozhovoru s paní Milenou Kovaříkovou se dozvíte víc.

KONEC BUFETU!!

- **Mohla byste se nám představit?**

Jsem prodavačka ve vaší kantýně. Jmenuji se Milena Kovaříková.

- **Z jakých důvodů se bude bufet zavírat?**

Bufet je nerentabilní, a proto se jeho provoz přerušuje nebo dokonce končí z finančních důvodů. Velké snížení tržeb začalo hned po otevření automatů na chodbách ve škole.

- **Jak jste se o tom dozvěděla a jak tuto situaci berete?**

Je to pro mě hodně smutná záležitost. Dozvěděla jsem se o tom od provozovatelky v únoru letošního roku. Bylo to pro mě šokující, ale vzhledem k tržbám až tolik nepřekvapující.

Děkuji za rozhovor
Noemi Palásková, 2. A

Jménem pozůstalých

Učitelský sbor a žáci

Za projevy soustrasti děkujeme

Recitační soutěž

Ve středu 25. března 2015 proběhla na naší škole recitační soutěž, které se zúčastnilo 14 žákyň a 2 žáci. Porota, složená z učitelek českého jazyka, hodnotila výkony soutěžících a byla mnohdy velice nadšena výkony zúčastněných. Soutěžilo se v recitaci básní, a to nejenom od známých autorů, ale i vlastních textů. Oproti minulému roku byla přidána nová kategorie s názvem dramatizace textu. Posoudit výsledky zúčastněných bylo velice náročné a vybrat ty nejlepší ještě o to těžší. Nakonec v kategorii interpretace uměleckého textu vyhrála **Tereza Paulecová z 2. B**. Všem patří má gratulace a necht' se jim daří nejenom následující rok, ale dokážou své úspěchy zhodnotit i v hodinách českého jazyka.

Umístění v kategorii interpretace uměleckého textu:

1. místo: Tereza Paulecová (2. B)
2. místo: Monika Svobodová (2. B) a Štěpán Smutný (3. C)
3. místo: Kamila Hejnarová (3. A)

Na závěr jsem si připravil rozhovor s **Mgr. Ivetou Procházkovou**, která byla jednou z členů poroty.

Jaké jsou Vaše pocity z recitační soutěže?

Již tradičně proběhla také letos v březnu recitační soutěž. Vždy je pro mě milým a zajímavým setkáním s žáky, kteří mají rádi poezii. Zároveň si najdou v dnešní uspěchané době čas, aby nám představili své oblíbené básníky.

Překvapila Vás nějaká tvorba?

Jsem ráda, že si své místo v soutěži našla prezentace vlastní tvorby. V loňském roce jsem se například hodně nasmála u humorné povídky, letos jsem se mohla zaposlouchat do zajímavých veršů Valérie Mikeskové.

Jak hodnotíte účastníky soutěže?

V letošní recitační soutěži byl pro mě příjemným překvapením hned v úvodu počet soutěžících, celkem 14 žákyň a dva žáci, reprezentující 1. -4. ročník. Dále také výběr soutěžních básní, zazněly zde totiž nejen verše klasiků, ale také poezie moderní, kterou v čítankách zatím nenajdeme. Každý z účastníků přispěl k příjemné atmosféře soutěže.

Na recitační soutěži se objevila zvláštní kategorie? Jaký důvod Vás k tomu vedl a co na ní bylo tak zvláštní?

Letos jsme nově zařadily kategorii Dramatizace uměleckého textu. Zjistily jsme totiž, že naše žákyně Kristýna Vöröšová nejen výborně recituje, ale věnuje se také divadlu. Malou ukázkou z její nové role nám Kristýna předvedla na závěr soutěže. Jednoduše řečeno, dosavadní kategorie soutěže přesně nevystihuje její výkon.

Ondřej Mariánek, 3. C

Čokoláda je nej... aneb statistika nemusí být jen nuda

Co se vám vybaví, když se řekne čokoláda? Asi to, co každému - sladkost, která uklidňuje nervy. Z této potraviny plné cukru se dá spousta vyrobit, ale že by se dal také udělat statistický plakát? Proč ne. Právě na naší škole se koncem ledna uskutečnila tato soutěž, které se zúčastnilo několik týmů. Před nimi stál nelehký úkol. Představit svůj plakát a hlavně přesvědčit odbornou porotu – ve složení Jana Švaňhalová, Ilona Jančí a Barbora Steinerová - o tom, že jejich práce je ta nejlepší. To se právě povedlo Ivě Slavičkové, Barboře Bazinkové a Kristýně Kovaříkové, které si nachystaly statistický plakát Čokoláda.

„Všechny plakáty byly hezky vypracované, hodnotily jsme především výtvarnou podobu, samotný projev a prezentaci. Za

nejlepší jsme právě vybraly statistický plakát Čokoláda, který nás zaujal kruhovými grafy připomínající bonbóny a lízátká“, uvedla členka poroty Ilona Jančí. „Připravit tuto práci nám zabralo celkem 90 dnů a největším problémem pak byl vymyslet samotný název“, uvedla jedna z tvůrkyň Ivana Slavičková s tím, že samotné vítězství ve školním kole měly jisté, už když viděly práce ostatních. Tuto soutěž každoročně pořádá a hlavní koordinátorkou je paní učitelka Barbora Steinerová, které tímto moc děkujeme za organizační stránku soutěže.

Tříčlenný tým statistického plakátu Čokoláda si také velmi dobře vedl na celostátní soutěži pořádané VŠE Praha a Statistickým úřadem, kde vybojoval druhé místo.

Luboš Chlanda, 4. A



Statistický plakát, který získal druhé místo v celostátní soutěži pořádané v Praze

Umíš-li chodit, umíš i tančit, aneb jaký byl

maturitní ples

Maturitní ples je pro někoho pouhé slovo, které vůbec nic neznamena. Někdo si zase řekne – zase ten ples, už aby to bylo za námi – jenže já vás chci přesvědčit o pravém opaku.

Čtvrťáci tuto událost považují za velmi důležitou, protože se na ni připravují několik měsíců dopředu. Hned na začátku školního roku se dohadují, na jaký remix písniček budou předcvičovat svůj tanec. Někomu se nelíbí Karel Gott, jinému zase Elvis Presley, tak nic nezbyvá než hlasovat. První věc jsme konečně vyřešili a nyní nastává ta horší – vybrat nejhezčí stužku a šerpu. Nic jiného nezbyvá než opět hlasovat a opakovat „celý maraton“ znovu. Atmosféra ve třídě je velmi napjatá a každý si uvědomuje, že maturitní ples se pomalu, ale jistě blíží.

Je třiadvacátý den roku 2015 a před budovou Regionálního centra Olomouc je nějak rušno. Začínají se scházet studenti Obchodní akademie Olomouc, aby se mohli každému představit, že jsou to právě oni, kteří letos maturují. Při vstupu jste hned poznali maturantky, protože každá má krásné třpytivé, ať už dlouhé či krátké, plesové šaty a krásně jsou nalíčené a namalované. I maturanti jsou hned na první moment poznat, protože mají na sobě krásné obleky a usmívají se od ucha k uchu. Samotný ples oficiálně začíná v 19 hodin, kdy mo-

derátor představuje paní ředitelku, která má malý proslov k maturantům.

Konečně přicházíme na řadu i my, třída 4. A. Představujeme se celému sálu, ve kterém sedí přibližně tisíc lidí, tříminutovým remixem písniček. Po tanečku přichází stužkování, kterého se ujímá třídní učitelka Dagmar Sekaninová spolu s pomocnicemi Ilonou Jančí a Simonou Musilovou. Ještě na závěr uděláme společnou maturitní fotografii a hurá do našeho „koutku“, kde si společně připijíme na dnešní večer.

Jako druhí přicházejí na řadu „naši kolegové“ ze 4. B včele s třídní učitelkou Ivanou Inwaldovou. Mají také připravené nádherné vystoupení, na které se těší opravdu každý. Pomoc se stužkováním přichází i také jejich bývalý třídní učitel Petr Němec spolu s dvěma učitelkami – Lenkou Geršlovou a Janou Švaňhalovou.

Jako třetí je na řadě 4. C, ve které je nejvíc kluků ze všech čtvrtých tříd. Tato třída je ně-

čím výjimečným – své vystoupení nezačíná tancem, nýbrž malým divadelním vystoupením. Ostužkovat tuto třídu má za úkol Jana Minarovičová, která je třídní učitelkou,

a na pomoc jí přichází Blanka Možná a Vít Urbánek.

Je půl desáté a konečně se dostává na řadu i poslední třída – 4. D, která si pro nás připravila tance ve stylu spartakiády. Také je



to nádherné vystoupení. Ostužkovat tuto třídu přichází jejich třídní učitel Jaroslav Joch spolu s Lenkou Geršlovou a Blankou Možnou. Po skončení představení poslední třídy vrhají se dobrovolníci z řad studentů školy do prodeje lístků do tomboly. Zpočátku to vypadá, že se všechny lístky neprodají, ale nakonec nezbude ani jeden. Už ze zakoupených losů někteří šťastlivci zjišťují, že vyhrávají přímé ceny. Ostatní musejí počkat do půlnoci, kdy proběhne losování o zbylé ceny. Do konce maturitního plesu zbývá už jen pár hodin a všu-

de, kam se podíváte, panuje skvělá zába-va. V hlavním sále se tančí na živou hudbu, v předsálí se podává jídlo a nějaké drinky. Skvělá je i přítomnost kameramana, který se snaží zachycovat vzpomínky z celého nádherného večera. Na všech přítomných je vidět, že se baví a večer si nádherně užívají, i přesto, že maturitní ples se pomalu blíží ke svému konci.

Jako každý rok, tak i letos, po ukončení této akce, se maturanti přesunují do blízkých tanečních klubů, kde pokračují nasměle až do časných ranních hodin.

Luboš Chlanda, 4. A

Česko: Západ, nebo Východ?

Česká republika je stát plný různorodých názorů, kdy se většina lidí řídí tím, co je pro ně výhodnější, i když to odporuje něčemu, co řekli před pár minutami. Je tedy zjevné, že nemůžeme přesně říci, jestli patříme na východ nebo západ. Ovšem pokud se podíváme na styl vzdělání, který se preferuje, tak zjistíme, že převládá anglický a německý jazyk, avšak ruský jazyk se již stáhl do pozadí. S ruštinou totiž mnoho lidí spojuje negativní věci, které se staly po roku 1968. Období okupace a nadvlády tehdejšího Sovětského svazu již většina lidí zažít nechce, a tak se náš stát a jeho obyvatelé spíše otáčí k západu.

Pokud tuhle situaci vezmeme z ekonomické stránky, tak jsem si jist, že lepší vztahy a větší export máme do Ruska než do západní Evropy. Státy jako Francie, Velká Británie a další jsou rozvinutými státy, které nemají takové velké potřeby jako rozlohou velké Rusko.

Všichni se divíme, že Rusové podnikají různé akce, které mohou svět děsit a znepokojovat. Je to potřeba. Kdyby Rusko nevytvářelo nátlak na státy západní Evropy, tak nemá konkurenci a mohlo by dojít k dominantnímu postavení těchto států.

Nemám tedy nic proti tomu, aby náš prezident navštívil Rusko, jelikož to jedinec utuží naše vztahy s ním a pomůže naší ekonomice. Navíc se zde ukáží i další významné osoby zahraničí, jako například prezident Čínské lidové republiky. S těmito lidmi pokud budeme více spolupracovat, tak si zajistíme lepší postavení naší země oproti zbytku Evropy. Ovšem směrem na západ se naše vztahy zhorší a budeme vypadat jako spolčenci s Ruskem, což také není moc dobré. Nejlepší by tedy pro náš stát bylo, abychom se snažili tyto vztahy vyrovnat. Nebylo by tedy od věci, aby náš prezident ukázal své sympatie i k státům západu a podnikl nějakou cestu například do Francie, Ameriky

a dokázal jim, že stále jsme právoplatnými členy EU.

Nikdy jsem necestoval do zahraničí, a tak nemůžu posoudit, jak moc náročné je cestovat dlouhou cestu tam a zpátky. Pokud bych tuhle možnost dostal, tak bych se rád podíval do Itálie a Řecka, jelikož je to pro mne, jakožto milovníka antiky, velice lukrativní místo, kde se nachází spousta nádherných staveb, které vás naprosto

ohromí. Nevynechal bych ani Londýn, nádherné středověké město s mnoha skvostnými architektonickými styly, kde bych chtěl možná v budoucnosti bydlet.

V České republice se mám sice dobře a nemůžu říct, že bych měl s něčím problémy, ovšem nelíbí se mi, kam tato země směřuje, a proto nikdy nebudu stát za názory naší vlády a nebudu si připadat jako občan naší země.

Ondřej Mariánek, 3. C

Vernisáž obrazů

Dne 11. března 2015 byla na Obchodní akademii Olomouc zahájena vernisáž obrazů našeho studenta **Jana Bicana**. Na úvod výstavy nám zazpívaly studentky prvního ročníku, Nela Vydrželová a Kamila Piterková. Výstava probíhala interaktivně, což znamená, že návštěvníci si mohli kromě prohlížení obrazů i s autorem promluvit o jeho tvorbě nebo o jednotlivých dílech. Obrazy a jejich názvy na výstavě působily originálně a mohla na nás dýchnout i trocha fantazie. Na výstavě jsme mohli vidět obrazy s doopravdy originálními názvy, jako je „Baletka na kříži“. Dále byly na výstavě k vidění portréty slavných, například Johna Lennona, Nelsona Mandely nebo Margaret Thatcherové, přezdívané Železná lady. Studenti naší školy mohli výstavu navštívit o přestávkách, ale také v rámci výuky. Jan nám o sobě prozradil i pár informací, abychom si o něm mohli vytvořit vlastní názor. Sděлил nám například, že je nesportovec, nemá rád hloupé lidi a ze všeho nejvíc miluje kromě malování zvířata, humor a blondýny. Výstava trvala do konce března.

Jak dlouho maluješ?

Říct přesné číslo roků, jak dlouho maluji, bohužel nelze. S malováním a kreslením jsem začal stejně brzy, jak jsem poprvé uchopil tužku, avšak moje „aktivní tvorba“ – chození do ZUŠ – začala až ve čtvrté třídě základky. ☺

Jak si se k malování dostal?

Jak už jsem řekl, má „aktivní tvorba“ začala ve čtvrté třídě, kdy jsem začal chodit do ZUŠ na doporučení paní třídní učitelky. Mé záliby si ale učitelky všímaly už ve školce, kdy se divily, že většinu času trávím u stolu s omalovánkami.

K chození do ZUŠky, rozvíjení kreslení a malování, mě podpořili rodiče, kteří mě každý týden vozili do pobočky ZUŠ Pastelka ve Velké Bystřici, avšak za necelý rok a půl jsem s kroužkem skončil, jelikož mě už nebavil. (Podle mého názoru si dítě musí najít cestu k zálibě samo, ne že bude nuceno.) Do ZUŠ Pastelka jsem si cestu opět našel v sedmé třídě po 1,5roční pauze a chodil jsem do ní do konce minulého

roku, avšak po krátké pauze opět nacházím cesty zpět.

Kdo ti pomáhal zorganizovat výstavu ve škole?

Nápad zorganizovat mi výstavu dostala jedno odpoledne, za které jsem dnes moc vděčný, paní učitelka Švaňhalová, když jsem jí byl se spolužačkou pomáhat na Dnu otevřených dveří. Nápad zrodila a dotáhla fantasticky dokonce, za co jsem jí moc vděčný, protože vždy bylo mým snem mít vlastní výstavu, který se mi nakonec splnil.

Jak jsi byl spokojený s účastí lidí a průběhem výstavy?

Zahájení vernisáže bylo dne 11. března 2015, kterému předcházelo mnoho prací, jako například vyrábění letáčků a hlášení ve školním rozhlase, o které se opět postarala paní učitelka Švaňhalová. Když jsem si říkal, kolik lidí asi na vernisáž přijde, vůbec by mě nenapadlo, že bude účast tak velká nejen z řad žáků, ale také z řad učitelů.

Jelikož se do role paní kurátorky vžila paní učitelka Švaňhalová, která každý obraz doplnila vhodným citátem a proslovem, nemůžu být s vernisáží nespokojen, protože odvedla bravurní práci! ☺

Chtěl by ses malování věnovat i v budoucnu?

Malování bych se určitě v budoucnu věnovat chtěl, avšak ne tak úplně jako pracovní profesi. Říká se, že práce by měla člověka naplňovat a měla by zastat jeho hobby, avšak uplatnění je těžké a umění nedělám pro peníze. Chtěl bych se věnovat profesím a činnostem, které mají k umění velmi blízko, avšak chtěl bych, aby tu zůstala činnost, hobby, kterou nemusím dělat stereotypně, ale činnost, která mě dokáže odreagovat a naplnit.

Chtěl bych moc poděkovat školnímu časopisu Popokatepetl za zájem o rozhovor, který mě moc potěšil! Moc děkuji a přeji mnoho úspěchů nejen na naší škole.

Filip Najvárek, 2. A

Místo volna, běh na 4 200 metrů

Na start Juniorského maratonu, který měřil 42 kilometrů, se postavilo sedmnáct středních škol. Naši školu zastupovalo, v den ředitelského volna, na dvacet závodníků. „Tuto dlouhou trať, jejíž začátek byl v Smetanových sadech, se nám poved-

lo uběhnout v čase 3 hodiny a 26 minut. Sice jsme nevyhráli, ale my si ceníme toho, že každý z našich žáků uběhl trať dlouhou na 4 200 metrů“, uvedla Eva Zmelyová, učitelka tělesné výchovy.

Luboš Chlanda, 4. A



Samotnou vernisáž jste mohli zhlédnout v prostorách školní knihovny (učebna 201), a to po celý březen 2015.

Foto – Filip Najvárek, 2. A

Zpravodaj Obchodní akademie Olomouc, březen, duben 2015